

[Niels Frederiksen.]

var det saa soleklart for alle dem, der deltog i det politiske Liv den Gang, at den Jordfond, der da blev skabt, skulde være en Grundfond, der skulde være den finansielle Underbygning for en fortsat Udstykning efter den Opfattelse og Besiddelsesform, der var udtrykt i Loven af 4. Oktober 1919. Derom var der ingen Tvivl, og det fremgaar ogsaa klart og tydeligt af de Replikskifter, der i sin Tid blev ført om dette Spørgsmaal. Derfor har Finansudvalgene ogsaa, som jeg har nævnt, været med til at bevilge Penge til Opkøb til denne Anvendelse. Jeg kan sige til det ærede Medlem Hr. Clausager, at naar Forholdet er det, at offentlig Jord kun kan udstykkes mod Forrentning af Jordværdien til enhver Tid, er det slet ikke gørligt at købe Jord for Jordfondens Midler og udstykke den under en anden Brugsform, før en ny Lov foreligger. Alt i alt foreligger der altsaa en Kovending fra Venstres Side, naar de af politiske Grunde nu vil have, at Jordfondens Midler ikke skal anvendes efter den lovmæssige Fremgangsmaade, der har været gængs gennem 11 Aar.

Clausager: Jeg havde troet, at det ærede Medlem Hr. Holdgaards Hukommelse var noget bedre; men jeg maa sige, at hvis den svigter, tror jeg, at der ligger et Dokument i Finansudvalget, hvori han kan læse, og han vil da se, at Venstres Begrundelse mod Købet af Christianssæde var tredobbelte. I første Række mente vi ikke, at der gaves Adgang til Ligestilling mellem Selvejet og Brugsejet, for det andet var vi imod at købe dobbelt saa meget Skov som Jord, og vi tvivlede endelig om, at Prisen var saa billig, som den saa ud til. Det er Kendsgerninger, som det ærede Medlem ikke kan komme udenom.

Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen paastod, at de to Love, Lensloven og Loven om Vilkaar for Bortsalg af Jord i offentligt Eje, var knyttet til hinanden næsten som en Enhed. Ja, det er for saa vidt ogsaa noget, der tyder paa, at Loven om Bortsalg af Jord i offentligt Eje tog Sigte paa den Jord, der vilde blive fri ved Lensloven, og ikke den, som vi i al Fremtid vilde købe. Jeg forstaar saa godt, at den højtærede Landbrugsminister saa klart gaar ind for, at al Jord, der opkøbes her i Danmark af forhenværende fri Jord, skal ind i Statens Eje, og jeg forstaar ogsaa, at Socialdemokraterne er meget glade ved den faste Slaaen fast af det. Men jeg havde ikke troet, at de Radikale var saa fuldstændig klare til at gaa

bagefter Socialdemokratiet, at man ligefrem med Forsæt stiler efter at opkøbe fri Jord og stykke den ud til Fæstebrug, hvorved man stadig væk formindsker den første og forøger den sidste.

Niels Frederiksen: Jeg tror, at Sagsligheden glipper noget for det ærede Medlem Hr. Clausager, naar han nu paastaar, at det radikale Venstre har ændret sit Standpunkt overfor denne Sag. Som det er fremhævet Gang paa Gang, har vi altid ment, at Jordfonden skulde danne Basis for videre Opkøb af Jord til Udbud paa den Maade, at Jordværdien blev forbeholdt Folket ved en Rentesvarelse i Fremtiden. Det er et gammelt radikalt Standpunkt, og det staar vi paa endnu. Det har ogsaa en Overgang været Venstres Standpunkt, men det er de rendt fra. Jeg fastholder den af mig angivne Opfattelse af Lenslovens Bestemmelser, der blev fremsat ved første Behandling. Hvis den ikke er rigtig, har nemlig Finansudvalgene Gang paa Gang misbrugt deres Myndighed ved at bevilge Penge, hvortil der ikke var Lovhjemmel. Endelig vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Clausager, at alle Grundskyldsvenner hilste den Gang med Glæde dette, at man ved at bruge Jordfondens Renteindtægter kunde ved Køb erhverve Grundarealer og derved Grundværdier; man knæsatte derved den Tanke uden at krænke nogen berettiget Interesse, at Staten forbeholdt sig Indtægten af Grundværdien.

Ulrich: Den højtærede Landbrugsminister og det ærede Medlem Hr. Olufson var begge inde paa den Betragtning, at Lensloven havde bevilget Penge, og det var da ganske naturligt, at man opførte Beløbene paa Finansloven. Men jeg kan alligevel ikke give hverken den højtærede Minister eller det ærede Medlem Ret i disse Betragtninger i Henhold for øvrigt til de Udtalelser, jeg fremsatte i mit forrige Indlæg. Jeg maa mene, at disse Udtalelser beror paa en fuldstændig Misforstaaelse af Lenslovens Bestemmelse. Den højtærede Minister var bekymret over dette, at han ikke kan faa Penge til at købe Jord for og udstykke den til Fæstebrug. Det turde maaske i nogen Grad være Ministerens egen Fejl, han har ikke været tilstrækkelig smidig til at forhandle sig til Rette med Parti Venstre; thi jeg synes, at det ærede Parti Venstre har strakt sig ganske overordentlig langt, længere end man i og for sig skulde vente, at de kunde i Henhold til de Udtalelser, de har fremsat. Det maa sikkert bero paa